

ΑΧΙΛΛΕΑ ΧΑΛΛΑΙΑΚΗ

Καθηγήτῃ και Κοσμητόρα της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος και ξεχωριστά συγκινημένος καθώς έχω την ευκαιρία να απευθύνω απόψε χαιρετισμό στην παρούσα εκδήλωση επίδοσης του λαμπρού τιμητικού τόμου *“Εξοχος άλλων*, ενός ενδεδεχέστατα επιμελημένου τόμου, αφιερωμένου στη συνάδελφο Εύα Σημαντώνη-Μπουρνιά.

Η χαρά οφείλεται στην ευφρόσυνη διάθεση του «χαίρειν μετά χαιρόντων», καθώς ένα εξέχον μέλος της Σχολής μας τιμάται αξιοδικαίως απόψε. Η Εύα Σημαντώνη-Μπουρνιά, πτυχιούχος του Ιστορικού-Αρχαιολογικού Τμήματος της ενιαίας Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ, αριστούχος διδάκτωρ του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ίδιου Πανεπιστημίου, υπηρέτησε από το 1970 έως το 2013, ανερχόμενη όλες τις καθηγητικές βαθμίδες, με γνωστικό αντικείμενο «Κλασική Αρχαιολογία-Αρχαιολογία Πρώιμων Ιστορικών Χρόνων».

Δίδαξε κεραμική, αγγειογραφία και ζωγραφική, αλλά και μνημειακή τοπογραφία των Αθηνών, τόσο σε προπτυχιακό όσο και σε μεταπτυχιακό επίπεδο, σε συνεργασία με τους συναδέλφους της Βασίλη Λαμπρινουδάκη, Νότα Κούρου, Άννα Λαιμού και Λίνα Μενδώνη.

Ως αναγνώριση της προσφοράς της, το Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ΕΚΠΑ τῆς απένειμε το 2013 τον τίτλο της ομότιμης καθηγήτριας. Η εργογραφία της περιλαμβάνει από τη δεκαετία του 1990 πολυπληθείς τίτλους σχετικούς με το γνωστικό πεδίο της.

Διετέλεσε αναπληρώτρια πρόεδρος του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας του ΕΚΠΑ (2009-2011), διευθύντρια του Σπουδαστηρίου Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης (1999-2011), μέλος ειδικών επιτροπών του ίδιου Τμήματος, ενώ έχει συμμετάσχει με ανακοινώσεις της σε πολλά διεθνή αρχαιολογικά συνέδρια και έχει

πραγματοποιήσει μαθήματα και διαλέξεις σε πανεπιστήμια και σε επιστημονικά ιδρύματα του εσωτερικού και του εξωτερικού.

Υπήρξε πρόεδρος της επιστημονικής επιτροπής συντήρησης και ανάδειξης της αρχαίας πόλης-κράτους Καρθαίας της Κέας και του Πύργου της Αγίας Μαρίνας του ίδιου νησιού, δύο έργων του Υπουργείου Πολιτισμού που ολοκληρώθηκαν με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης του ΕΣΠΑ (2001-2015). Μάλιστα το 2017 η συντήρηση/ανάδειξη της αρχαίας Καρθαίας τιμήθηκε με το πανευρωπαϊκό βραβείο της Europa Nostra.

Είναι αξιοσημείωτο ότι εκτός των προσωπικών επιστημονικών εργασιών της, συντόνισε και επιμελήθηκε τους 14 τελευταίους τόμους του επιστημονικού περιοδικού *Αρχαιογνωσία* της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ, καθώς και 7 συμπληρωματικούς τόμους του.

Διατελεί ισόβιο μέλος της εν Αθήναις Αρχαιολογικής Εταιρείας, αντεπιστέλλον μέλος του Γερμανικού Αρχαιολογικού Ινστιτούτου, της Γαλλικής Εταιρείας Κλασικής Αρχαιολογίας και της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας. Έχει χρηματίσει μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Ταμείου Διαχείρισης Πιστώσεων για την Εκτέλεση Αρχαιολογικών Έργων, πρόεδρος της επιστημονικής επιτροπής εκδόσεων του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων, όπως και αναπληρωματικό μέλος του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου. Παραμένει δημιουργική στο γνωστικό της πεδίο.

Παράλληλα, η συγκίνησή μου οφείλεται στο γεγονός ότι απόψε τιμάται όχι μόνον μια άξια συνάδελφος αλλά και μια αγαπημένη συμπατριώτισσα. Και χαίρω διπλοτρίδιπλα που κατά ευτυχή συγκυρία έλαχε απόψε να χαιρετίζω την παρούσα εκδήλωση όχι μόνον ως Κοσμήτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής αλλά και ως Αιγινήτης και συμπατριώτης της τιμωμένης.

Είχαμε την ευκαιρία να συνεργαστούμε στενά με την κυρία Εύα Σημαντώνη-Μπουρνιά όταν, κατά το πρώτο εξάμηνο του 2002, ετοιμάζαμε ένα ειδικό αφιέρωμα στην Αρχαία Αίγινα για το πέμπτο τεύχος της αιγινήτικης περιοδικής πολιτιστικής έκδοσης *Η Αίγιναία*. Ο ομιλών ως αρχισυντάκτης του περιοδικού και η απόψε τιμωμένη ως επιμελήτρια του αφιερώματος αφιερώσαμε ικανό χρόνο σε συζητήσεις και τις συνήθειες εκτυπωτικές ετοιμασίες αυτού του αφιερώματος, που περιελάμβανε αναφορά σε τόπους γνωστούς στο πανελλήνιο, την Αφαία, την Κολώνα, το Ιερό του Ελλανίου Διός στο

Όρος, τότε που η Αίγινα αποτελούσε μian από τις ισχυρές πόλεις της αρχαίας εποχής, κείμενα γραμμένα με επιστημονική αρτιότητα αλλά και γλαφυρότητα από διακεκριμένους αρχαιολόγους και φιλόλογους, καθηγητές σε ελληνικά και ξένα πανεπιστήμια, που απέδιδαν εναργέστατη εικόνα για την Αρχαία Αίγινα.

Στο ίδιο τεύχος, η κυρία Εύα Σημαντώνη-Μπουρνιά είχε δημοσιεύσει (σσ. 88-103) άρθρο της με τίτλο «Το Ιερό της Αφαιίας στην Αίγινα», από τον πρόλογο του οποίου θα μου επιτρέψετε να αποσπάζω τα ακόλουθα: *«Στη δασωμένη πλαγιά του βουνού, στα ΒΑ της Αίγινας, βρίσκεται το Ιερό της Αφαιίας, όπου υψώνεται ο δωρικός ναός με τα πασίγνωστα αετωματικά γλυπτά, σήμερα στη Γλυπτοθήκη του Μονάχου. Ιδρυμένο σε μια πανέμορφη αλλά απόμερη τοποθεσία, το Ιερό διέσχισε τους αιώνες μένοντας σχετικά αλώβητο από τις ιστορικές συγκυρίες και τις πολιτικές ανακατατάξεις που κατέστρεψαν σχεδόν ολοκληρωτικά το κύριο θρησκευτικό κέντρο του νησιού στην Κολώνα. Ο ναός της Αφαιίας, ειδικότερα, παραμένει ένα από τα καλύτερα διατηρημένα κτίρια της ελληνικής αρχαιότητας, κλασικό παράδειγμα αρχαίας ναοδομίας, ενώ τα μαρμάρινα αετώματά του αποτελούν σταθμό στην ιστορία της αρχαίας ελληνικής γλυπτικής. Το παρόν κείμενο απευθύνεται στον μη αρχαιολόγο αναγνώστη και παρουσιάζει συγκεντρωμένες κάποιες βασικές πληροφορίες γι' αυτόν τον υποδειγματικά ανασκαμμένο και δημοσιευμένο χώρο»¹.*

Υπό τον γνόφο αυτών των αναμνήσεων, αγαπητή μου κυρία Εύα Σημαντώνη-Μπουρνιά, απευθύνω εγκάρδιες συναδελφικές συγχαρητήριες προσρήσεις για την αποψινή δίκαιη απόδοση τιμής προς το πρόσωπό σας, που περιποιεί ιδιαίτερη τιμή και στη Σχολή μας, τη Φιλοσοφική Σχολή του ΕΚΠΑ, ως φίλος δε και συμπατριώτης, μεταφέρω –«με του Σαρωνικού τα κύματα»– την αγάπη, την εκτίμηση και τον σεβασμό όλων των Αιγινητών, μαζί με επιπρόσθετες ευχές για υγεία και μακροημέρευση!

¹ Εύα Σημαντώνη-Μπουρνιά, «Το Ιερό της Αφαιίας στην Αίγινα», *Η Αιγιναία. Περιοδική πολιτιστική έκδοση*, τεύχος 5 (Αίγινα, Ιανουάριος-Ιούνιος 2002), σ. 89.